

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119201609
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119201609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: O. V.C., G.. XX.XX.XXXX, K. Š. XXX, zastúpeného Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Karpatská 84/10, IČO: 50424777, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, so sídlom zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14.6.2019, č. k. 11Csp/13/2019-48, zhodou hlasov členov senátu, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výrokoch pod bodmi I. a III.

Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit: „I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 300 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny. “

2. Na základe vykonaného dokazovania ustálil súd prvej inštancie skutkový stav tak, že dňa 28.1.2014 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. Dňa 25.3.2017 Slovenský arbitrážny súd zriadený Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov vydal pod sp.zn. 91/09/16 rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.445,15 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne, úrokov z omeškania, nákladov z spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky a trov konania. Z odôvodnenia predmetného rozsudku mal súd prvej inštancie za preukázané, že rozhodcovský súd priznal žalobcovi ním uplatnenú sumu, pričom vychádzal z výšky úveru 1.500,- Eur a zohľadnil aj započítanie pohľadávky žalovaného titulom poplatku vo výške 215,75 Eur, ktorý bol započítaný do výšky úveru. Uvedený rozsudok napadol žalobca na Okresnom súde Prešov, ktorý rozsudkom č.k.16Cr/2/2017-67 z 8.3.2018 tento rozhodcovský rozsudok zrušil. Z odôvodnenia predmetného rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Cr/2/2017-67 je zrejmé, že súd vyhodnotil úverovú zmluvu medzi stranami sporu ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom jej súčasťou bola aj Dohoda o poskytnutí služby, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9C/140/2013 z 4.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 7Co/307/2014 z 9.9.2015 vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd taktiež dospel k záveru, že zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbajú povinné náležitosti

uvedené v § 9 ods. 2 písm. c) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, následkom čoho je táto zmluva bezúročná a bez poplatková. V predmetnom rozhodnutí taktiež súd poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. II.ÚS 2164/10 z 1.11.2011, v zmysle ktorého pre platnú rozhodcovskú doložku sa vyžadujú transparentné pravidlá pre určenie rozhodcu, pričom v predmetnom prípade si rozhodcovský súd určila spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., čo vyvoláva pochybnosti o nezáujatosti rozhodcovského súdu.

3. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že základným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadostučinenia je porušenie práva alebo povinnosti podľa osobitných predpisov slúžiacim na ochranu spotrebiteľa. Porušenie týchto práv však nemusí byť konštatované vo výroku rozhodnutia. Keďže Okresný súd Prešov v rozsudku č.k. 16Cr/2/2017-67 z 8.3.2018 v odôvodnení konštatoval viaceré porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa, resp. povinností žalovaného ako dodávateľa voči spotrebiteľovi, mal za preukázané splnenie podmienok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017 z 30.1.2019, z ktorého vyplýva, že jediným predpokladom pre priznanie finančného zadostučinenia je úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, čo znamená, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z daného porušenia a nevyžaduje sa, aby bola privedená konkrétna ujma. Za najzávažnejšie porušenie povinností dodávateľa súd vyhodnotil konanie žalovaného, ktorým si uplatnil nárok na odplatu poplatku v zmysle Dohody za poskytnutie služby, ktorá v uvedenom čase už bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Čo sa týka výšky finančného zadostučinenia vychádzal súd zo skutočnosti, že zmluva o úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda neuvádzala všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, čo vedie k bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, avšak uvedenej skutočnosti pripisoval súd iba čiastočný význam, keďže podľa jeho názoru sa nejednalo o závažné porušenie práv žalobcu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom žalobcu, že primerané finančné zadostučinenie sa má poskytovať vo výške vzniknutého alebo hroziaceho bezdôvodného obohatenia, z dôvodu, že by to viedlo k neprimeranému obohacovaniu zo strany spotrebiteľov. V súvislosti s uvedeným poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/17/2018. Uviedol, že účelom predmetného inštitútu je satisfakcia pre spotrebiteľa, preto v prejednávanej veci zohľadnil výšku poplatku predstavujúceho neprijateľnú zmluvnú podmienku vo výške 300,- Eur a túto sumu považoval za postačujúce zadostučinenie pre naplnenie spomínanej funkcie. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, avšak z výšky prísúdenej sumy, keďže táto závisela od úvahy súdu.

4. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný v rozsahu priznaného primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300,- Eur ako aj voči rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania, namietajúc porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ako aj nesprávne právne posúdenie veci. Podľa žalovaného súd prvej inštancie rozhodol o jeho povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu na základe toho, že tento sa musel domáhať ochrany svojich práv žalobou v konaní vedenom pod sp.zn. 16Cr/2/2017, avšak čo sa týka samotnej výšky priznaného zadostučinenia, v uvedenom rozsahu považoval rozhodnutie za nepreskúmateľné. Podľa názoru žalovaného však odôvodnenie neobsahuje jedinou skutočnosť, pre ktorú by bola suma 300,- Eur primeraná a dôvodná. Žalovaný uviedol, že výška primeraného zadostučinenia je síce vecou úvahy súdu, avšak nemôže byť ani svojoľná a ani nepreskúmateľná. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania.

5. Žalobca sa k odvolaniu protistrany, napriek súdom doručenej výzve, nevyjadril.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia

rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

7. Rozsudok vo veci odvolací súd vyhlásil na verejnom zasadnutí podľa § 219 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP, o konaní ktorého súd upovedomil účastníkov prostredníctvom úradnej tabule a webovej stránky súdu.

8. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu, uplatnený na základe právoplatného rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku pod sp.zn. 16Cr/2/2017 z titulu porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa žalovaným ako dodávateľom podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

9. Odvolací súd poukazuje na to, že ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

10. V súvislosti s odvolacou námietkou žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na závery konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd zhodnotil túto odvolaciu námietku vo vzťahu k samotnému nároku ako aj k výške priznaného zadosťučinenia za nedôvodnú. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Cr/2/2017-67 zo dňa 8.3.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.4.2018, má odvolací súd za preukázané, že žalobca si úspešne uplatnil voči žalovanému právo na ochranu spotrebiteľa v dôsledku používania neprijateľnej zmluvnej podmienky dodávateľom a jej uplatňovania v spore medzi stranami predmetného sporu v čase, kedy zmluvné dojednanie bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca má vzhľadom na uvedené podľa zákonom o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybné daný.

12. Čo sa týka výšky súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, ustanovenie § 3 ods. 5 cit. Zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

13. Bez stanovenia kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľa, odvolací súd je toho názoru, že je v danom prípade potrebná komparácia s odškodňovaním iných nemajetkových újm v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov (nevylučujúc európske), pri ktorých dochádza k ujme fyzickej osoby ďaleko závažnejším a už nezvratiteľných spôsobom.

14. Za primeranú rozsahu a povahe porušenia práv žalobcu, v danom prípade považuje odvolací súd symbolickú sumu 300,- Eur, keďže porušenie práv spotrebiteľa spočívalo v uplatnení nároku žalovaného na zaplatenie poplatku za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok vo výške 215,75 Eur, ktorú žalovaný požadoval od žalobcu, napriek tomu, že sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú pokutu, a zároveň okrem iného žalovaný porušil svoje povinnosti na ochranu práv spotrebiteľa, keď sa domáhal od žalobcu zaplatenia sumy 1.445,15 Eur v rozhodcovskom konaní, napriek tomu, že zmluva o úvere bola bezúroková a bezpoplatková, pričom žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 1.284,25

Eur a žalobca žalovanému uhradil sumu 1.930,39 Eur, v dôsledku čoho sa musel žalobca domáhať ochrany svojich práv.

15. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobca v dôsledku konania žalovaného bol nútený domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a iné. S poukazom na uvedené okolnosti nemožno pochybovať, že výška súdom prvej inštancie priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

16. K odvolacej námietke žalovaného o hrubom porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie NS SR zo dňa 23. 11. 2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08. 06. 2006, I. ÚS 188/06).

17. Čo sa týka odvolacej námietky, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktorý je spôsobilý vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalovaného však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplýva, preto sa odvolací súd predmetnou námietkou žalovaného bližšie nezaoberal.

18. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a s tým súvisiace nesplnenie podmienok na platné postúpenie bankového úveru na žalobcu, ostatné námietky žalobcu považoval za irelevantné.

19. Odvolací súd v zmysle vyššie uvádzaných dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o náhrade trov konania, kedy úspešnému žalobcovi súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP, preto odvolací súd napadnutý rozsudok aj v časti náhrady trov konania ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).